

Иван Вазов

Приветствие на леди
Странгфорд

I

Вест радостна, мила
чу нашия народ:
в Цариград стъпила
и чест нам сторила
миледи Странгфорд.

И муза ми драга
венеца завчас
на глава си слага
и запя веднага
със ясний си глас.

Добре ми дошла ти,
миледи Странгфорд,
в тез места благати
и мили, познати
на славният лорд,

на твой скъп стопанин,
на нашия Странгфорд,
достоеен гражданин,
прочут англичанин,
с името си горд.

Той пръв милостиво
погледна към нас
и доде му криво
тъй несправедливо
да тлейм до тоз час.

И той ни обикна
и да ни огрей
завесата вдигна
и с мощ се провикна:
„Тоз народ живеј!“

И с доблест най-сгряна
на нас – народ клет,
приятел он стана

и веща забрана
пред западни свет.

II

Ти днес си стъпила
във пределът наш
и нашата сила,
жал, нужда, теглила
лесно ще узнайш.

Ще видиш, че струва,
о леди Странгфорд,
днес да се милува
и с помощ дарува
българский народ.

Странгфорд благородний
бе в броя на тез
души превъзходни,
що с думи свободни
браниха ни днес.

Ний народ сме скромни,
не можем вдига
за неговий спомен
паметник огромен
от бронза сега.

Но в гърди ни траят
горещи сърца,
кои не забравят
тия, що ни правят
добро на света.

Да благодариме
нам е драго днес:
неговото име
дор на свят стоиме,
в нас ще е на чест.

III

Добре ми дошла ти,
миледи Странгфорд,
в тез места богати
и мили, познати
на нашият лорд!

Сопот, 1875, декември 2

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8444>]